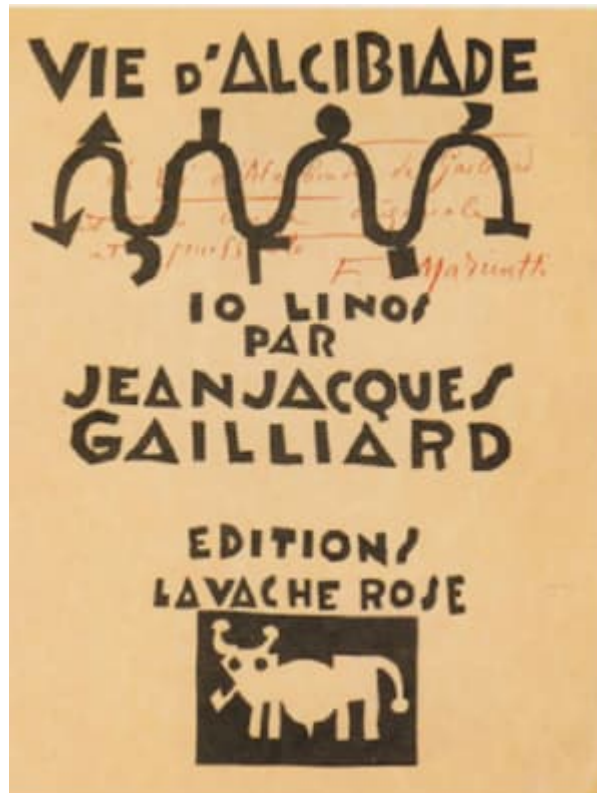

Jean-Jacques Gailliard (Brussels 1890 - Brussels 1976)

Vie d'Alcibiade, 1926

Portfolio with 10 linocuts

335 x 235 mm

Signed and numbered

Editor: La Vache Rose, Brussels

Provenance:

Private collection, Belgium

Exhibitions

Knokke, Gallery Ronny Van de Velde, 7 arts, 2017

Literature:

Alfonso Enrique de Villegas Diaz/Xavier Canonne, Marot, 2014, Jean-Jacques Gailliard, p. 115-121 ill.

Xavier Cannone, 7 Arts, 1922-1928, Gallery Ronny Van de Velde, Knokke, 2017, p. 114-115 ill.

Artist description:

Schilder, graveur en dichter.

Hij was de zoon van schilder en illustrator Franz

Gailliard, en studeerde aan de Academies van

Brussel en Sint-Joost. Hij was doordrongen van

de theorieën van Swedenborg en evolueerde rond

1920 naar het symbolisme en het neo-pointillisme wat hem tot een vrije vorm van abstractie bracht. Hij kwam via Pierre Bourgeois in contact met 7 Arts, en nam deel aan de belangrijkste

tentoonstellingen van de groep, zonder echter de
theorieën van de 'zuivere beelding' over te nemen. Zijn 'morfologieën' waarin hij geschriften
en gestileerde vormen verwerkte, zouden nooit
breken met de figuratie. Hij was in 1925 medeoprichter van de groep L'Assaut, ontwierp meerdere
decors en marionetten voor het theater van
Albert Lepage vooraleer hij in 1930 terugkeerde
naar een nerveus en kleurrijk lyrisme waarin tekening en kleur met elkaar wedijveren.

Peintre, graveur et poète.

Fils du peintre et illustrateur Franz Gailliard, il
étudie aux Académies de Bruxelles et de Saint-Josse. Imprégné des théories de Swedenborg, il
évolue vers 1920 du symbolisme et de la technique néo-pointillisme qui marque son œuvre
vers une forme d'abstraction qu'il pratique librement. Introduit par Pierre Bourgeois au sein de
7 Arts, il participe aux principales expositions du
groupe, sans céder toutefois aux théories de la
« Plastique pure ». Son œuvre qui s'offre à l'écriture et aux figures stylisées, ses « morphologies »,
témoigne d'un lien constant au réel. Il co-fonde
en 1925 le groupe L'Assaut, réalise divers décors et
des marionnettes pour le théâtre d'Albert Lepage
avant de revenir vers 1930 à un lyrisme nerveux et
coloré, le dessin le disputant à la couleur.